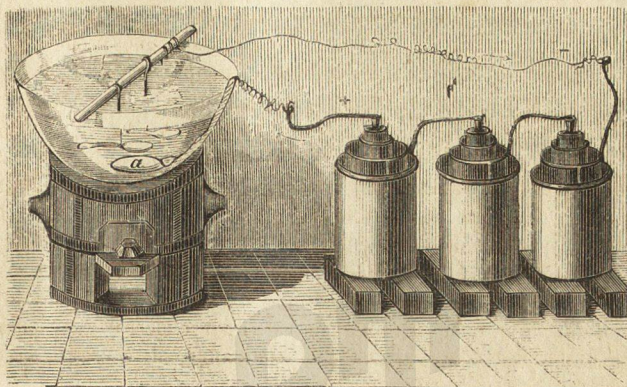

са чистятъ такива нѣща, то наши-тѣ златари знаятъ твърдѣ добръ. Да рѣчемъ, искаме да позлатимъ единъ прѣстенъ или какво-то и да било друго нѣщо. Въ сѣждь-тѣ са налива горѣ-рѣчена-та златна водица, и въ нея са потопява прѣстена о-каченъ на една мѣдена прѣчица, която е скачена съ отрицателния (—) полюсъ на батерия-та. На крайчица на поло-

Фиг. 4.

жителния (+) полюсъ са прикача едно кѣсче отъ злато расплескано на тънко кое-то прави, та водица-та бива сѣко-га еднакво гѣста. Батерия-та като работи испуща токъ, който вѣрви по телъ-тѣ и влиза въ водица-та, та я разлага. Злато-то са постѣпенно улѣня еднакво у прѣстена и за малко време (споредъ колко-то дебелъ искаме да бѣде златния повлакъ на прѣстена) имаме красно позлатенъ прѣстенъ. Нужно е само да са нагрѣва тая водица, защото злато-то са по-скоро улѣня у прѣстена.

По сѣщия (съ малко измѣнение) начинъ електричество-то отпечатва стари пари, печати, искусвенно издѣлбани предмѣти, букви и други различни образи. Ако напр. имаме единъ предмѣтъ или копие-то му извадено въ гипсъ и пр. сѣдиняваме го най-напрѣдъ съ отрицателния (—) полюсъ и го потопяваме както горѣ (вместо въ златна водица) въ растворъ отъ синъ камикъ. Мѣдъ-та, която излиза отъ синия камикъ са улѣня на повърхноста му; слѣдъ нѣколко часове образува са доста дебелъ повлакъ, кого-то можемъ послѣ лесно да отлѣнимъ. И така получяваме вѣрно копие или образъ отъ нѣрвия предмѣтъ, кого-то послѣ, ако искаме, можемъ да посрѣбримъ или позлатимъ. Яланджийски-тѣ пари